

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1965-1966.

18 JANVIER 1966.

Proposition de loi relative à la réparation des accidents survenus aux agents des administrations publiques, en service ou sur le chemin du travail.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Une cause importante de la dégradation des administrations publiques est certainement que, à plusieurs égards, leurs agents sont défavorisés, si on compare leur statut social avec la situation du personnel des entreprises privées.

Notamment, nous pensons à la réparation des accidents survenus en service ou sur le chemin du travail. Les agents des administrations publiques devenus invalides à la suite de pareils accidents, ou leurs ayants cause, si l'accident a provoqué la mort, bénéficient d'interventions financières fort maigres de la part de l'Etat, de la province ou de la commune. Pratiquement, ils doivent intenter une action en dommages-intérêts, longue, coûteuse, aléatoire.

En effet, concernant la réparation des accidents survenus aux agents des administrations publiques, en service ou sur le chemin du travail, nous ne trouvons que des dispositions de lois ou d'arrêtés très éparses, très fragmentaires et, en bref, parfaitement insuffisantes. Ainsi :

— les articles 4 et 5 de la loi du 21 juillet 1844 sur les pensions civiles et ecclésiastiques;

— les articles premier, 2°, alinéa 2, et 4, alinéa 3, de l'arrêté royal du 12 mars 1936 unifiant le régime des pensions des veuves et orphelins du personnel civil de l'Etat et du personnel assimilé;

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1965-1966.

18 JANUARI 1966.

Voorstel van wet betreffende de schadeloosstelling voor arbeidsongevallen aan het overheids-personeel in dienst of op de weg naar of van het werk overkomen.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Een belangrijke oorzaak van het verval van de openbare besturen ligt wel hierin, dat het overheids-personeel in meer dan één opzicht benadeeld is, als wij zijn sociale status vergelijken met die van de werknemers in de particuliere bedrijven.

Wij denken hierbij onder meer aan de schadeloosstelling voor ongevallen in dienst of op de weg naar of van het werk. De personeelsleden van de openbare besturen die invalide geworden zijn als gevolg van dergelijke ongevallen, of hun rechtverkrijgenden indien het een ongeval met dodelijke afloop betreft, ontvangen slechts een zeer karige tegemoetkoming van de Staat, de provincie of de gemeente. In feite moeten zij een vordering tot schadeloosstelling instellen, die veel tijd en geld kost en waarvan de uitslag dan nog onzeker is.

Ter zake van de schadeloosstelling voor ongevallen aan het overheids-personeel overkomen in dienst of op de weg naar of van het werk, zijn er slechts hier en daar een paar fragmentarische en dus volkomen ontoereikende bepalingen te vinden in wetten en besluiten. Wij vermelden :

— de artikelen 4 en 5 van de wet van 21 juli 1844 op de burgerlijke en kerkelijke pensioenen;

— de artikelen 1, 2°, tweede lid, en 4, derde lid, van het koninklijk besluit van 12 maart 1936 waarbij eenheid wordt gebracht in het regime van de pensioenen der weduwen en wezen van het burgerlijk Staats-personeel en het daarmee gelijkgestelde personeel;

— l'article 11 de l'arrêté du Régent du 30 avril 1947 fixant le statut des agents temporaires;

— l'article 10 de l'arrêté du Régent du 10 avril 1948 portant le statut du personnel ouvrier temporaire;

— l'arrêté du Régent du 31 mai 1950 relatif à l'octroi d'une indemnité pour frais funéraires aux ayants droit d'un agent de l'Etat ou d'un militaire de carrière décédés;

— la loi du 9 mars 1953 réalisant certains ajustements en matière de pensions militaires et accordant la gratuité des soins médicaux et pharmaceutiques aux invalides militaires du temps de paix;

— l'arrêté royal du 22 avril 1952 relatif à l'indemnisation des frais médicaux, chirurgicaux, pharmaceutiques, hospitaliers, de prothèse et d'orthopédie résultant d'accidents survenus aux agents définitifs et stagiaires, en service ou sur le chemin du travail.

Il est indispensable d'accorder, au plus tôt, aux agents des administrations publiques l'entière garantie prévue par la loi sur la réparation des accidents du travail, ainsi que par les lois et arrêtés subséquents et par l'arrêté-loi du 13 décembre 1945 relatif à la réparation des dommages résultant des accidents survenus sur le chemin du travail.

D'ailleurs, des précédents existent. Par exemple, les dispositions précitées de l'article 11 de l'arrêté du Régent du 30 avril 1947 et de l'article 10 de l'arrêté du Régent du 10 avril 1948 sur le statut, respectivement, des agents temporaires et du personnel ouvrier temporaire. Il est inacceptable, au point de vue social, de maintenir encore plus longtemps une discrimination entre les preneurs de travail en matière de la réparation des accidents survenus dans l'exécution du contrat de louage de services.

Les charges financières supplémentaires qui résulteraient de l'adoption de la présente proposition paraissent toutefois être très peu importantes.

Tout d'abord, le nombre des accidents est heureusement peu élevé. D'autre part, l'Etat continue à employer tous ses agents victimes d'un accident de travail lorsqu'ils ne sont pas atteints d'une invalidité trop importante.

Enfin, dès à présent, certaines administrations communales ont pris des dispositions en vue d'assurer des rémunérations d'attente au profit d'agents atteints d'invalidité temporaire.

N. HOUGARDY.

— artikel 11 van het besluit van de Regent van 30 april 1947 houdende vaststelling van het statuut van het tijdelijk personeel;

— artikel 10 van het besluit van de Regent van 10 april 1948 houdende statuut van het tijdelijk werkliedenpersoneel;

— het besluit van de Regent van 31 mei 1950 betreffende het toekennen van een vergoeding wegens begrafeniskosten aan de rechthebbenden van een Rijksambtenaar of een beroepsmilitair die overleden is;

— de wet van 9 maart 1953 houdende sommige aanpassingen inzake militaire pensioenen en verlening van kosteloze genees- en artsenzorg voor de militaire invaliden van vreedstijd;

— het koninklijk besluit van 22 april 1952 betreffende de vergoeding van de kosten van dokter, chirurg, apotheker, ziekenhuis, prothese en orthopedie, voortvloeiend uit arbeidsongevallen aan vastaangestelde en stagedoende personeelsleden overkomen in dienst of op de weg naar of van het werk.

Het is volstrekt noodzakelijk aan het overheidspersoneel zo snel mogelijk alle waarborgen te verlenen waarin voorzien is bij de wet op de vergoeding der schade voortvloeiende uit de arbeidsongevallen alsmede bij de latere wetten en besluiten en bij de besluitwet van 13 december 1945 betreffende de vergoeding der schade voortvloeiende uit ongevallen die zich op de weg naar of van het werk voordoen.

Er zijn trouwens precedents. Bijvoorbeeld de voornoemde bepalingen van artikel 11 van het besluit van de Regent van 30 april 1947 en van artikel 10 van het besluit van de Regent van 10 april 1948 houdende statuut, respectievelijk, van het tijdelijk personeel en van het tijdelijk werkliedenpersoneel. Sociaal gezien kan niet worden geduld dat nog langer een discriminatie tussen de werknemers blijft bestaan inzake schadeloosstelling voor ongevallen bij de uitvoering van de arbeidsovereenkomst.

De bijkomende financiële last, die de aanneming van dit voorstel zou meebrengen, schijnt onbelangrijk te zijn.

In de eerste plaats is het aantal ongevallen gelukkig gering en daarbij houdt de Staat alle ambtenaren die getroffen zijn door een arbeidsongeval in dienst, indien hun invaliditeit niet al te groot is.

Ten slotte, hebben sommige gemeentebesturen nu reeds maatregelen genomen om aan de ambtenaren die tijdelijk invalide zijn, wachtgeld uit te keren.

PROPOSITION DE LOI**ARTICLE PREMIER.**

La présente loi vise les agents définitifs, provisoires et stagiaires de l'Etat, des provinces, des communes et des différents services publics qui en dépendent, y compris les militaires de carrière ou du contingent, à quelque catégorie que ces agents appartiennent.

ART. 2.

Les personnes désignées à l'article premier bénéficieront de tous les avantages prévus par la loi sur la réparation des dommages résultant des accidents du travail, ainsi que par les lois et arrêtés subséquents et par l'arrêté-loi du 13 décembre 1945 relatif à la réparation des dommages résultant des accidents survenus sur le chemin du travail.

ART. 3.

Un arrêté royal, devant intervenir dans un délai de trois mois à dater de la publication de la présente loi au *Moniteur belge*, portera révision des dispositions de la loi sur la réparation des dommages résultant des accidents du travail, des lois et arrêtés subséquents et de l'arrêté-loi relatif à la réparation des dommages résultant des accidents survenus sur le chemin du travail, dans la mesure nécessaire à l'application de l'article 2.

Le même arrêté royal mettra en concordance avec la présente loi les dispositions actuellement en vigueur concernant la réparation des accidents survenus aux personnes désignées à l'article premier, en service ou sur le chemin du travail.

N. HOUGARDY.

P. ANCIAUX.

A. SNYERS D'ATTENHOVEN.

M. TOUSSAINT.

VOORSTEL VAN WET**EERSTE ARTIKEL.**

Deze wet geldt voor de vastbenoemde, voorlopige en stagedoende personeelsleden van de Staat, de provincies, de gemeenten en de verschillende openbare diensten die eronder ressorteren, met inbegrip van de beroepsmilitairen en de dienstplichtigen, ongeacht de categorie waartoe zij behoren.

ART. 2.

De in artikel 1 genoemde personen genieten alle voordelen waarin voorzien is bij de wet op de vergoeding der schade voortspruitende uit de arbeidsongevallen, alsmede bij de latere wetten en besluiten en bij de besluitwet van 13 december 1945 betreffende de vergoeding der schade voortspruitende uit ongevallen die zich op de weg naar of van het werk voordoen.

ART. 3.

Een koninklijk besluit, te nemen binnen drie maanden na de bekendmaking van deze wet in het *Belgisch Staatsblad*, zal herziening inhouden van de bepalingen van de wet op de vergoeding der schade voortspruitende uit de arbeidsongevallen, van de latere wetten en besluiten en van de besluitwet betreffende de vergoeding der schade voortspruitende uit ongevallen die zich op de weg naar of van het werk voordoen, voor zover zulks noodzakelijk is ter uitvoering van artikel 2.

Hetzelfde koninklijk besluit brengt in overeenstemming met deze wet de thans geldende bepalingen inzake vergoeding van ongevallen aan de in artikel 1 genoemde personen overkomen in dienst of op de weg naar of van het werk.